a Deinceps futura igitur ꝓprehendit hec ꝓstitutio: olim enim ꝑ phibitũ licebat: vt. s. e. numis. ij. ver. ad hoc.

b Suffragari. ergo papa ꝑuilegiũ suũ reuocare moderari: ⁊ ĩ totũ tollẽ pot: lz deceat eius ꝑuilegiũ ee mãsurũ. j. ꝺ reg. iur. decet. vbi de hoc.

c Alienatiõis. intelligo et ꝑ quẽ nõ trãsferatur vniũ cũ sic large loquat vicẽdo cuiuslibet. ad idez. s. de re. eccle. non alie. nulli. ⁊. C. de re. alie. non alie. l. sancimꝰ: lz iterduz sumat solum pro eo ꝯtu quo transferr vniuz. C. ꝺ fun. do. l. i. Jo. an.

d Mentionẽ. ergo necesse ẽ de iure cõi ĩ rescripto fieri mẽtionez de quo dic vt. s. eo. li. de ꝓsti. c. i. in gl. q̃ icipit. est j.

e Decernentes. hodie transgressores sũt ipso facto excõicati: ꝑ cle. ꝺ penitẽ. cupientes. i. rñ.

f Eligẽdaz. isti sunt digni conuenienti honore. xvi. q. i. q ve ⁊ pure. ⁊ antales subsint epo ibi no. ⁊ ꝑnt heremite: alꝯ non religiosi hꝯ ꝑpũ. xix. q. iii. §. eõ. paulus.

g Licẽtia. ergo not. q religiosus mẽdicãs de licẽa plati sui ꝑt vitã heremiticã eligere. Jo. an.

h De ꝑpiquo. de hoc. j. ꝺ ver. si. c. pe. Jo. an.

Dicentes. Primo ꝑmisso pemio vt exordio ꝑdit ꝺclaratõez circa ꝑuilegiũ exẽptõis ⁊ ꝺclaratõi obijcit ⁊ soluit ⁊ ꝑtestat. Scõo ꝺclaratione ne progat ad priuilegiuz ꝺ certo iudice. Tertio determinat qd iuris de priuilegio qꝺ erimit a pena censure. Scõa ibi: Et id ipsum. Tertia ibi: In eos fm Jo. mo. diuidit in duas ꝑtes de exordio hat ꝑmaz: deobiectione ⁊ solutione secundã. do. determinat aũt ꝑ decreta. diffuse no. vi. q. iij. c. vlti. ⁊. s. eo. ti. et tuarum.

i Exẽptionis. ꝑq̃ vbi dicat data exẽptio. videbis. j. eo. ti. si papa: ⁊ ꝑ prie apo. sed. est eximere. xvi. q. i. frater. ix. q. iij. nunc vero.

k Infringãt. iste seueritate ecclesiastica coercẽtur. s. e. ꝯto. ⁊ papa solet talium priuilegia decurtare. s. e. directi.

l Excedãt. s. e. porro. ⁊. c. patentibꝰ. ne priuilegiũ amittẽt mereant. xi. q. iij. ꝑuilegiũ. s. e. tuarũ: limites. n. trãsgrediẽdi nõ sũt. s. de sepul. c. i.

m Aut rei. ꝑ ea si ꝯtus sit initus vel maleficiũ fcm in loco non exẽpto ⁊ res litigiosa non exempta: vt. j. patebit.

n Ad hec. tria supius enarrata. Jo. an.

quandoqz prouenĩãt: ⁊ frequentes clamores ad sedem apostolicam perferantur. Nos super hoc, ꝑuidere volentes hoc perpetuo prohibemus edicto: ne deinceps[a] aliquis vel aliqui de predictis quibuscunque super hoc priuilegijs muniti existant: que ipsis contra tenorem constitutionis presentis nulla tenus volumus suffragari[b]: in aliqua ciuitate: castro: villa: seu loco quocũqz ad habitandum domos vel loca quecũqz ꝺ nouo recipe seu hactenus recepta mutare: vt cauẽ ditionis permutationis donationis aut cuiusuis alienatiõis[c] titulo quomodocũqz in alios transferr ꝑ sumant absqz sedis apostolice licẽtia spãli: plenam ⁊ expressam faciente de ꝑbatiõe huiusmodi mentionem[d]: si secus egerint irritum decernentes[e]. Per hoc tamen eis qui vitam duxerit heremiticaz seu solitariam eligendam[f]: de maiorũ suorum licentia[g] qui cellas mansiones seu habitacula in heremis siue locis vbi non sit hominum habitatio de propinquo[h] possint acquirer ac mutare: non intelligimus interdictum.

Rubrica De priuilegiis.

I. Innocentius quartus in cõcilio generali lugdunen.

Exẽpti vel priuilegiati: vt nõ teneantur nisi sub certo iudice respõdere ratione delicti cõtract aut rei si hec sint inita vel facta in loco non exẽpto conueniunt coram ordinario ꝓ rõne domicilij nõ mõasterio priuilegiato vt ei monachi a quocũqz interdici suspendi vel excõicari nõ possint: cessat in illis ordinariorũ iurisditio quo ad illa: nisi illi monachi mitterentur. ad priorat subiectos ordinarijs: qr tunc etiaz licet vtrobiqz sint monachi ordinarij: etiam quo ad predicta illos iudicant quãdiu ibi manent hoc dicit Joan. an.

Volentes libertatẽ: quã nõnullis ap. sedes priuilegio exẽptionis[i] indulsit sic integram obseruari: vt ⁊ illaz alij nõ infringant[k]: ⁊ ipsi eius limites nõ excedãt[l]: declaratione irrefragabili diffinimus: q quãtũcunqz sic exẽpti gaudeant libertate: nihilominus tũ rõne delicti siue contractus aut rei[m]: de qua ꝓtra ipsos agit: rite possunt coram locorũ ordinarijs cõueniri: ⁊ illi quo ad hec[n] ĩ ipsos suam iurisditionem: prout ius exigit exercere. Nunquid[o] ergo carent omnino in his cõmodo libertatis: non vtiqz. qr nec coram ordinarijs ipsis dummõ sit in loco exempto[p] ꝓmissuz delictũ: vel cõtractus initus: aut res litigiosa. nec vbi domicilium habent si aliq delinquant vel contrahãt: aut res ipsa ꝓsistat: conueniri possunt aliq̃ tenus super istis neqz domiciliorũ ꝓtextu locoꝝ diocesani: si vbi deliquerunt uel cõtraxerũt: aut res ipsa ꝓsistit: illi ꝓuẽiant remittẽdi eos illuc: vel ipsis vt illic respondeant initiumgendi habent aliquã potestatem: saluis nihilominus casib[o] alijs in quibus eos episcoporuz iurisditioni subesse canonica precipiũt instituta[q]. Et idipm[r] decernimus circa illos[s]: quibus vt nõ nisi sub suo certo[t] iudice teneantur de se conq̃rentib[o] respondere: apostolico priuilegio est cõcessum. In eos aũt[v] qbus nec interdici suspendi vel excõmunicari a quoquã valeant: a sede apostolica est indultum sicut sunt religiosi quamplures: in quorũ priuilegijs cõtinet: ne quisquam eps vel archieps monasteriorum suoruz monachos ꝑ vlla cã vllo loco interdicere suspendere vel excõicare presumat: ijdez ordinarij iurisdictionẽ suã quãtũ[x] ad ista vbicũqz illi fuerit: penit[o] exercere non possint. Nisi forsan ipsi monachi ad monasterioruz suorum prioratus ordinarijs eisdem subiectos: vt vel gerãt illorum regimen: vel eis tanq̃ ꝓprij locorũ ipsoꝝ monachi resideãt[y]: fuerit destinati: tunc enim ⁊ si libere possint ad eadez monasteria reuocari ac tam illorũ q̃ ipsoꝝ prioratuum monachi reputent: cum non sit inconueniens aliquem sic vtrobiqz locum habere: mõachum vnum alteri subesse monasterio: vel ab ipso noscitur dependere[z]: rõne tamẽ corũdem prioratuum dicti ordinarii sua iurisditiõe in ipsis etiam quo ad premissa[a] quãdiu[?] morãtur ĩ illis licite vti possunt. I. Dem.

Curia romana habet studiũ generale: ⁊ eius priuilegia. hoc dicit Joan. and.

Cum de diuersis mundi[x] partibus multi confluant ad sedem apostolicam quasi[a] matrem

o Nunqd ergo. qr videret aliqb[o] q̃ ꝑ hoc exẽpti eqparent non exẽptis: vt indistincte possent coraz ordinarijs ꝓueniri: ideo de hoc obijcit ⁊ soluit ⁊ hoc dicere intẽdit: q̃ indistincte rõe domicilij sũt exẽpti: vt iudex domicilij nec ꝑtẽt hẽat cognoscẽdi nec remittẽdi: ⁊ tũ ille est vnꝰ modus sortiẽdi forũ. s. de fo. cõpe. c. vlt. Item si delictũ ꝯtus aut res litigiosa sint ĩ loco exempto: gaudebũt exẽptione: si enim anglicus delinqueret boñ. nõne puniret ꝑ iudicem boñ. fingamꝰ ergo ⁊ eqparemꝰ anglicũ exẽpto: vt sicut ille q alias nõ ẽ ꝺ iurisditione: rõne delicti efficitur ꝺ iurisditiõe: sic exẽptus q alꝯ de iurisditione nõ ẽ rõne delicti de iurisditione efficitur: idez in ꝯtu ⁊ re.

p Exẽpto. dicit ꝑ Ber. q monasterio exempto ecclesia cimiteriũ domus monasteriũ atria ortus arce q̃ sunt iuxta ecclesiã Intelligũtur exẽpta. xij. q. i. necessaria ⁊. c. nulla. xvij. q. iiij. diffinimꝰ. ⁊. c. id ꝓstituimꝰ. s. ꝺ immu. ec. c. i. ⁊ de censi. c. j.

q Instituta. vt. s. de here. ad abolendaz in fi. s. e. li. ꝺ ꝑbẽ. c. i. de sta. regu. c. vno in fi. idez si capellas haberẽt nõ exẽptas. s. e. ex ore. ⁊. c. cum capella. sic. s. de ꝓsue. c. cuz iter vos. s. de sen. ex. nulli. ⁊. j. e. aucto.

r Et idipsum. s. quod dictuz ẽ de exemptis.

s Illos. nõ exemptos: sed ꝑuilegiatos tantuz vt sequitur.

t Certo. istud soluit ꝯrium de decre. s. de rescrip. ad hec: qꝰ certus iudex datus fuerat a papa ibi icertus quẽ ipator duceret eligẽdũ: ꝑterea ibi in modũ rescripti ⁊ iuris cõis facta fuit interpretatio: ꝑ in modũ gratie ⁊ priuilegij. quod et apparet ex titulo ⁊ ex lꝯa que segtur. ap. priuilegio.

v In eos autem. istud quod sequitur intelligas sane fm ꝺterminationem decre. j. eo. tit. ne aliqui.

x Quãtũ ad ista. s. interdictuz suspensionez ⁊ excõicatõez ergo quãtũ ad alia salua manet iurisditio: lz ergo ista exercere ñ possint ordinarij: ꝑnt tñ causas eorum audire ⁊ iudicare. si nõ parẽt poterũt in possessionez mittere ⁊ sisia facere.

y Resideãt. ad idẽ. s. eo. quoniam. ⁊. c. cũ capella. ⁊ no. litteram: qr si irent illuc causa visitandi: vel causa solatij: vel vt viatores. illos quo ad ista non cohercẽt ordinarij. ff. de iudi. l. heres absens.

z Dependere. cõcor. s. eo. lib. de ꝑben. cum singula. ⁊ si. s. ꝺ ꝑben. certurpande. §. qui vo. nec ob. decreta. de elec. cõstitutis. q̃ loqtur: cum monasteria nõ sũt annexa nec pendẽtia: ⁊ talis habebit vocez in vtriusqz plati electione: si est cõsuetudo: alias cõuentus eligeret. xvi. q. vlt. c. vlti. s. de elec. c. i.

a Quo ad ꝑmissa. s. suspensionem excõmunicationẽ ⁊ interdictũ ⁊ intelligas hoc q̃ ꝓiorat ille tale ꝑuilegiũ ñ hz: nec ex se nec ex superiori monasterio: qa si maius monasterium haberet priuilegiuz q monachi sui ⁊ ꝓratuuz sibi subiectoꝝ a quoquã excõicari non possent ⁊c. tunc secus.

? Quãdiu morãtur. ergo ꝓ reuocationem coꝝ eps quo ad ꝑdicta in eos iurisditiõe vti non poterit. Jo. an.

Cum de diuersis.

Primo ꝑmissa cã puidet. Scõo ꝑuisionẽ delarat ibi: Unde. do.

x Mũdi. bene dicit. qr apostolicus totiꝰ orbis est dñs. s. de fo. compe. c. vlt. ⁊ s. in pemio huius li. cũ suis cõcor.

a Quasi matrẽ. ij. q. vi. ad romanam. xix. di. in memoriam. ⁊ quasi ideo dicit

qua ecclesia iam genitum natura gignit p gr'am: vnde dz dici renatus. ideo dicit: quasi: quia mater que proprie parit.

a ¶ Cōem: dz. n. lex esse cōis. iiij. di. crit. aūt. ⁊. s. in premio huius libri.

b ¶ Videlz. istud posset venire expositive ad vtrūqz. q. d. diuini. i. canonici: humani. i. ciuilis: sed est melius q̄ veniat expositive tm̄ ad vbum humani. i. positiui. s. canonici ⁊ ciuil: q̄ dicē diuini intelligat. ppie ō sacra pagina.

c ¶ Sedez eādez. nunqd intelligimus q̄ ō se. ap. dicit latevt cōprehēdat et loca vicina p duas dietas. legales: prout dr. ī. e. li. de pben. pñti. nō credo: sed intelligam p sedē ciuitatez vl'locū vbi ē curia cū suis suburbijs tm̄ ad hoc. ī. de sen. excō. si ciuitas: als sequēr q̄ curia vl'studio existēte boñ. studētes ī mole vel mutue gauderēt p̄uilegio: qd̄ eēt absurdū. ī. de cle. non resi. tue. progatio igit illius decre. pñti suū spāl̄z casuz cōstringat: ⁊ puto q̄ viterbien. studēs viterbij: venīte curia ⁊ pmanēte: gaudebit hoc p̄uilegio: ſz curia recedēte cessabit gaudere: sicut ⁊ ego studēs. boñ. gaudeo p̄uilegio studij: ⁊ si. cras tollerēt boñ. studiū vl'eius p̄uilegium: gaudere cessarē. nō ob. p̄dcā decre. pñti. §. sane. qz ibi odium b̄ fauor. ⁊ hoz diuersa est rō. ī. de reg. iu. odia. cū suis ꝓcor. si vo aliqs existēs in curia p ipetratōe faciendā vl'ibi pcurator. vel aduocatus existēs ī fraudē scholas itraret: vt huius ꝓstōnis beneficio gauderet: fraus sibi non p̄derit. ī. de renun. c. ij. cū suis cōcor. sicut nec vc cā reipublice abesse: dr. q cā ppij cōmodi in legatione ē. ff. ex q. cau. maio. l. si ve. ⁊ fac̄ qd̄ ibi no. ⁊ qd̄ no. moderni de magistris. c. vlti.

d ¶ Integre. quotidianis vistribunōib⁹ erceptis. ī. de magis c. vlt. ī. de pbē. lz. ille. n. nō dātur et pñib⁹ q nō iterfunt diuinis. ī. e. li. de cle. nō resi. c. vno nec itelligas q̄ ō iure cōi existētes in studio pcipiunt corp⁹ pbēde: saluo q̄ ō sacra pagina dicimus: sed hī tendit dicē q̄ si ex dispēsatione ꝓsuetudine vel statuto ecclesie existēs ī studio pōt pcipere prebēdam: hoc poterit studendo in curia

A Bbates. Sunt due ptes. Prima tractat de bñdictione sup ppl'o fiēda ⁊ p abbates sup hoc p̄uilegiatos. Se cūda ibi: nec eis: de collatione cēsure. Ite: Prima dicit qd eis liceat determinādo locū ⁊ tēpus. Scda ibi: Alibi ponit qd nō liceat a quo excipit ibi: nisi. Do.

e ¶ Abbates. lz hic de abbatibus expmat: idē intelligo de priorib⁹ archipresbyteris vel alijs qbus hoc p̄uilegiū cōcessum eēt: cū cadez sit rō. ista aūt ōcre. olim iter extranagātes incipiebat qm̄ nōnulli.

f ¶ Pleno iure. s. in spiritualib⁹ ⁊ tēporalib⁹. ī. e. cum ⁊ plantare. §. I ecclesijs. ⁊ ī. c. qm̄ per cōfessionem.

g ¶ Solēnē. s. quā faciūt epi solēniter vicēdo sit nomē dñi bñdictū ⁊c. q: priuatā bñdictionē exhibēt etiā ps̄byteri simplices. xcv. di. c. ecce ego vico.

h ¶ Alibi. s. extra ecclesias sibi pleno iure subiectas.

i ¶ Expresso. quātūcūqz ergo generaliter loquat p̄uilegiū: hoc ñ poterit nisi id ī p̄uilegio sit expssum ⁊c. si. ī. e. li. de here. inquisitores.

k ¶ Cōuolauerint. vt ibi cōuertant ⁊ fiant monachi.

l ¶ Quasi epalem. hoc dixit. qz vere epalem hre nō posset. s. vt posset chrismare ⁊ alia facē q̄ sūt epalis ordinis: si igit abbas in parochia sua vel alio loco hz iurisditionē ī spūalib⁹: qd̄ alias de iure dz hre episcopus: et puros laicos nec ꝓuersos nec ꝓuertēdos poterit clericare: als non: sicut. n. eps laicū non sue iurisditōis ordinare non pōt absqz licentia sui epi. ī. e. li. de tēp. ordi. c. vlt. sic nec iste abbas talem poterit ordinare.

m ¶ Tonsurā. cōferr. n. p ipsam clericalis ordo. ī. de eta. ⁊ qua. cuz contingat: ⁊ hoc intellige fm determinationē illius de abbate benedicto ⁊ presbytero: saluo eo q̄ habes de sup. ne. prela. c. i. possunt tales abbates conferre et superiores ordines vsqz ad lectoratū inclusive. lrix. di. c. i. in pdi. c. cum cōtingat.

n ¶ Indulto. puta qz hz p̄uilegiuz: q̄ quoscūqz et nō subditos volentes ab eis ordinari. clericare ⁊ ordinare possint: tenor et p̄uilegiorum seruabitur. ī. e. eo. porro.

A Auctoritate. Sunt tres ptes. Prima ponit triplicem prohibinonem ꝑ exēptos. Scda ꝑ facientes iubet cōpeci p ordinarios ibi. Quod si. Tertio pnedet ordiarijs ꝑ cōseruatores ibi: Et si q̄s. Scda pncipalis ibi: inhibemus ponit ihibuōnem ⁊ exceptiōem. Tertia ibi: Causas. ponit illā ihibitionem quā declarat ibi: et. Do.

o ¶ Oratoria. oratoria ō bent esse id qd vbum sonat. xlij. di. c. vlti. ⁊ pe. ⁊ ista publica oratoria sine diocesanorum licētia nō ꝓstruēt ī loco ñ exēpto: et de his oratorijs habetur. ī. de cēs. c. vl. ī. e. titu. patētib⁹. p̄uati aūt orare in domo sua cuilibet hz nō erigēdo sibi altare nec missam celebrando.

p ¶ Nō exēptus. sicut enim si anglic⁹ ī ciuitate boñ. vellet ecclesiam erigere: hoc nō posset sine dioc. licētia: sic nec exēpt⁹ habita ꝓparatione vt dixi. ī. e. c. i. ad idē de ꝓse. di. j. nemo edificet. in aut. ō ec. ti. §. si qs āt voluerit col. xr. in aut. vt nullus fa. ora. do. col. v.

q ¶ Cōstructis. tolle quod est infra celebrent vel faciant celebrari.

r ¶ Interdicti. hodie religiosi et exempti violātes generale interdictum qd̄ seruat mater ecclesia ipso iure excōicati sunt p cle. de excess. prela. et frequentibus.

s ¶ Exceptis. ī. e. vt priuilegia. ⁊ c. q̄ nōnullis. ī. de sen. ex. pmittimus. hodie dic. vt. j. de sen. ex. c. vlt.

t ¶ Cōpesciāt. ecce ergo q̄ exēpt⁹ pp delictū in loco nō exēpto cōmissum subest ordinario. ī. c. j.

v ¶ Reuocamus. conseruatores eni p̄uilegiorum ad hunc casum iurisditionem suam extēdere nequeunt: cū se ad hunc casuz p̄uilegia non extēdant. ī. c. j. nec se ītromittere possunt nisi de manifestis iniurijs. ī. e. li. de of. dele. c. j. ⁊ vlti.

x ¶ Sedis apostolice. qz sicut eps ē dioc. in loco non exēpto: vt. ī. sic papa ē dioc. in loco exēpto: puto tm̄ q̄ in hoc casu sufficeret licentia legati ō latere. ī. de ēb. sig. veniens. in pn. ī. de elec. si abbatem. ⁊ ad hoc facit qd̄ dixi. ī. de elec. cupientes. circa pri. in gl. in hoc casu

y ¶ Cās quoqz. ⁊ facit iste. §. ad ea q̄ no. hosti. ī. de sp. dilectis.

z ¶ Proprias. palā est illā ppriaz cām esse cuius dānū vel emolumentum ad aliquē suo nōie ptinet. ff. qm̄ ap. sit. l. i. ii. q. vj. biduū. ver. palam.

a ¶ Liberorū. in suis. n. secus. ⁊ ī hoc nulla dubitatio.

b ¶ Pertinēt. dicebant ino. ⁊ hosti. ī pdcā decre. q̄ si aliqs turbat cultorez agri mei vel colonos meos: ꝑ illū dar mihi vtile iterdictū vti pos. ⁊ ēt actō iniuriar: si ī iuriā meā illud fcm̄ sit. ar. ff. de vi ⁊ vi ar. l. vi facit. ff. de ac. ēp. ⁊ vē. q pēdente. ⁊. ff. ōposi. l. i. §. si qs tabulas. de furto tm̄ cis fcō dñs nō agit. sibi. n. subditi īputent q nō bñ custodierūt: nec iuriarū: si ñ sit factū ī iuriā dñi: ſz pp spāle odiū subditi: ⁊ istud habuerūt pro īdubitato: q̄ dñs in iudicio noie subditi agere ñ pōt vt ei satisfieret: cū nec istud ei⁹ pnca pal' ītersit: nec ei⁹ sit pcurator. aliogn eadē rōne ius subditi remittē posset isti aūt exēpti: forte vt duriorē casuz aduersarioz illoz suoz bonum redderent: assumebāt in se cām vt actores vel rei: qd̄ nō lz cis. eriaz si illi sint censuales. i. certum censum soluentes: qz non ppter id sunt ipsorum serui.

nos ad cōez tam ipsorū q̄z alioruz oium cōmodū ⁊ pfectum paterna sollicitudine intendentes: vt sit eis mora huiusmodi fructuosa: prouidim⁹ q̄ ibidem decetero regatur ⁊ vigeat studium iuris diuini ⁊ hūani: canonici videlicet ⁊ ciuilis: vnde volum⁹ ⁊ statuimus vt studentes in scholis ipsis penes sedē eandem talibus priuilegijs oino libertatibus ⁊ īmunitatibus gaudeant qbus gaudēt studentes ī scholis vbi generale regit studiū: ac recipiāt integre puēt⁹ suos ecclesiasticos sicut illi. A Lexāder. iiij.

¶ Dicit quomodo intelligat priuilegium quod habent quidam abbates de populo benedicendo ⁊ qbus possint abbates conferre tōsuram. Jo. an.

A Bbates: quos apostolica sedes in exhibitione benedictionis sup populū spāli p̄uilegio insigniuit: in ecclesijs q̄ ad eos ptinent pleno iure: quando in eis diuina officia celebrāt: pñt post missaz solēnia: ⁊ vesptinas ac matutinas laudes benedictionē solēnē super populū elargiri. ¶ Alibi aūt publice aut p vias ciuitates castra ⁊ villas: populis ⁊ plebibus benedictionez facere vel īpartiri nō valeāt. ¶ Ni si hoc eis expresso apostolico priuilegio sit cōcessum. ¶ Nec eis licitum sit alijs q̄z monasterioruz suorum conuersis: ⁊ qui ad illa conuolauerint ⁊ in quos ecclesiasticam et quasi episcopalem iurisditiōez obtinēt: primā clericalem cōferre tonsurā: nisi eis id competat ex pleno prefate sedis īdulto.

I Dem.

¶ Exēpti in locis non exēptis oratoria vel capellas sine diocesanoz licētia construere nō possūt nec in exēptis sine licētia pape nec possūt exēpti assumere causas pprias suorum liberorū hoiuz in se ēt si illi sint sui censuales. Jo. an.

A Actoritate sedis apostolice ō fratrum nostrorum consilio statuimus q̄ oratoria vel capellas ī locis nō exēptis sine diocesanoz locoz ipsoz lñtia exēpti construere nō presumant neqz ī sic cōstructis nec tpe iterdicti: casibus expressis ī iure dūtaxat exceptis: celebrēt vl' faciant celebrari diuina. ¶ Quod si talia p̄sumpserint ab his p locorum ipsorum ordinarios compescant. ¶ Et si quas ppter hoc exēptorum ipsorum conseruatores ī eos sententias protulerit: illas penitus reuocamus. ¶ Inhibemus autem īsuper ne in locis etiam exēptis hoc ipsi exēpti facere audeant nisi sup his licētiā uel p̄uilegiū hēant sedis apostolice spāle. ¶ Causas quoqz siue lites proprias suorum hominum liberorum: q̄ videlicet tantum ad ipsos hoīes ptinēt ijdem exēpti suo nomie siue vt actores siue ut defensores aliquatenus non assumant. ¶ Etiam si sint ipsis dicti homines censuales: cuz id nequaquam licitum sit eisdem.

C Lemens quartus.

¶ Priuilegiuz pape q̄ qs excōicari suspendi vel interdici non possit: nō extēditur ad snias ordiariorū: nisi tale p̄uilegiū sit cōcessum regibus reginis vel ipsoruz filijs vel religioso loco vel ordini. h. d. Et olim decr. ista extrauagans erat et incipiebat quia pro qualitate. alias quoniam. Jo. an.

Ne aliqui. Primo premittit duplicem constonis cam. Et constonem subdit ibi: oes. In qua exceptione interserit ibi illis. Do.

a Cuiuscuqz. j. moderabit istud verbum.

b Aliquocuqz. intelligas nisi a papa vel legato de latere. j. de ver. si. venies. i. rnso. et hoc idem puilegiu intelligunt hre hi qui sunt recepti in spales filios romane ecclesie: si aut in spales subiectos: tunc sunt exempti. j. e. si papa. §. similiter.

c Cocessa. tolle qd est. j. de fratru nostroz et. redeas supra illis et tolle qd est infra vutarat exceptis per que et.

d Filijs. est si qd bes. s. e. de of. dele. c. vlt.

e Rone. sic g intelligat. s. eo. c. i. §. in eos et sic nulla correctio vt ille. §. loquat de puilegio ecclso religiosis non pp pso nam iz pp locu vel ordinem vt sto. do pdicatoz vel minoru sit in hoc puilegiatus: vel monasterio sancti proculi: si aut religiosus aliqz sue progatiua psone haberet hoc priuilegiu secus esset.

Et apostolice. Primo premittit constonis cam. Secundo constonem ponit ibi: de fratru. Et csto duo fac. Primo puidet o locis conciliorz. Scdo de alijs. Itez pma ps statuit de exptis ibi: no exempti. Do. egssima fuit hoc de ere. puisto: ut. j. patebit

f Nõ competit. qz sunt ipi plati inferiores epis.

g Ecclesiarum suaz idem puto si alicui inferiori prelato psonal'r pp ipsi psone progatiua fuerit puilegiu tale ecessum: qd interdu cõtingit: vt. s. de psup. cu in iuuentute vbi pp progatiua psone cõcessum fuit epo ornamentum archiepiscopale.

h Sic tamen. concor. s. e. c. i. in prin.

i Dignitatu. e. di. rones: hoc vult dicere: veniebat abbas vitissim? i hoc puilegiat? ad cõcilu epale habes pulchriora ornamenta et mitraz epo. ita q ipe p ispectione ornatuu videbat eps idem puinciali: ibi enim ornamentis pcellebat alios epos: qd satis erat indecens et scandalizabant epi: puldere ergo equit voluit: ita q scandalu tolleret et priuilegiu aliqd conferret. Et no. q nõ est popositare respuendu: imo rone defendendu: q doctores togati variati et ornati incedant: vt p illa dignitas doctoratus appareat: sed sunt scholastici reprehendendi q sibi vestes doctorib? solu congruentes assumunt.

k Tenetur. forte propter capellas non exemptas: vel propter populum non exemptum.

l Simplicibus. vt non solum non habeant laminas vel gemmas: sed etiam nec aurifrisiaturas.

m Alijs. a prouincialibus et episcopalibus synodis et concilijs: puta cu celebrant in ecclesijs suis vel alienis.

n Premittut. inspiciendus est igitur tenor priuilegiorum et seruandus. j. c. proxi. s. e. porro. Jo. an.

Quanti persone. Ultima pars pot subdiuidi. Quia primo tractat qn priuilegiu sufficit vel dat cam pscribedi. Secuda ibi: si vero. qn neutrum horum occurrit. Do.

Ne aliqui de idultis apostolicis confidetes alios cõfidetes in suo iure molestent: et ordinariorum iurisdictione cõtenant pariter et eludant. Oes indulgentias et priuilegia qbuscunqz singularib? psonis ecclesiasticis uel secularib? cuiuscunqz[a] sint peminentie dignitatis conditionis aut stat? q interdici a quocunqz[b] vel excoicari nõ possint: nec terre vel ecclesie ipsorum ecclesiastico interdicto supponi: sub qcunqz forma verborum concessa[c]. Illis p q regib? et reginis corumqz filijs[d] necnõ religiosis qbuscunqz nõ psonaz tm sed ordinu priuilegiatoz ul' locoz rone[e] i hoc immunitas hmõi cedit duntarat exceptis: de fratru nroz cõsilio ad ordinariorum snias et pcessus edcõ p petuo phibes extendi. Item.

Inferiores plati qbus p puilegiu cõcedit vsus mitre: si sunt exempti in puincialibus et epalibus conciliis vti possunt mitris aurifrisiatis nõ habetib? laminas aut gemmas: et si nõ sunt exempti albis et planis vtentur: in alijs locis vtantur vt indulta permittunt. Jo. an.

Ut apice sedis beignitas: q nonnullis abbatibus aliisqz platis quibus nõ copetit[f] ex propa dignitate: cõcessit in ecclesiaz[g] suarum gloria et honorez: q mitra et aliis pontificalib? vti possint, puidet ne ide scandala oriant: sic tm[h] q ipsi puilegiati suoz puilegioz nõ frustrentur effectu: et ex maioritate ac decore maiori ornatuu maioritas appeat dignitatu[i]. De fratrum nroz consilio psenti decreto statuimus: vt abbates et alii qbus mitre vsus est ab eadez sede cessus exempti qdem in puincialib? cõciliis et epalibus synodis: quibus nõnulli coz interesse tenent[k] mitris tmmodo aurifrisiatis: nõ tm aureas vel argenteas laminas aut gemmas habetibus uti possint. Nõ exempti uero simplicibus[l]: et albis ac planis vtant. In aliis[m] vero locis exemptis et nõ exemptis mitris liceat illis vti, put cõcessa eis ab eadem sede indulta permittunt[n].

B. Onifacius octauus.

In prima pte demostat qd iuris cu qs solo puilegio se dicit exeptu. In scda ibi: si aut: qd iuris cu sup hoc pscriptione allegat: in tertia ibi: q si tales: qd iuris cum allegat vtrunqz. Jo. an.

Quam psone ecclesiastice tã religiose quam seculares plura psumãt: q ipsis infamia[o] pariunt: et aliis inferut lesionem[p] ptextu exeptionis uel libertatis quã asserunt se hre: ordinariorum corectiones et ordinatones subterfugientes: ac coruz foz siue iudiciuz declinantes: nos volentes sup hoc o salubri remedio, puidere statuim?: vt hi q se asserunt p puilegia seu indulgentias apostolice sedis exemptos: a locorum ordinariis reqsiti huiusmodi puilegia vel idulgentias: q bus se dicunt fore munitos ipis ordinariis in loco cõgruo et securo[q] aut aliqbus prudentibus[r] viris oi suspitione carentibus[s] ad hoc p dictos ordinarios oputatis ifra terminum competentem[t] pro facti q litate ipsoz ordinarioz vel olegatoz suoruz arbitrio moderandu[v] iusto ipedimeto cessante ostedere ac ad legenduz itegraliter[x] exhibere: nec nõ de articulis de qbus controuersia fuerit transcriptuz tradere[y] teneant. Si aute ad fundandam intentionez sua sup huiusmodi libertate solumodo[z] pscriptionez canonicaz? durerit opponeda eisde ordinariis[z] vel delegatis abeis uiris prudentibus nõ suspectis de pscriptione hmõi[a] facere debet fide. Quod si tales puilegio et pscriptione asserant se munitos[b]: priuilegiu qde ipsum exhibeat. vt in pmo hmõi constois articulo superius est expressum. Et si priuilegiu exhibitu non ad plenu p se[c] suf scriptionem: de quo in se. §. tractabit.

o Infamiam. s. ti. pri. c. vno puidendum fuit: qz crudeles erant negligendo famam suam. xii. q. i. nolo.

p Lesionem. metas enim priuilegioz suoz seruare debent. s. e. c. i. in prin.

q Securo. ad idem. s. de fi. instru. accepimus. vñ si locus nõ est securus: lz parti appellare. s. vt li. nõ. cõ. accedes. ij. s. de ap. ex parte. i. et. j. de sen. ex. venerabilibus. §. et hoc ipsum. alia littera est secreto.

r Prudentibus. s. de psangui. et affi. c. i.

s Carentibus. iij. q. v. qz suspecti. vnde bonu est q de ipsorum consensu assumant de of. dele. super questionum.

t Competente. s. de dil. c. i. alias posset appellari vt ibi: et cõsideranda sunt circa hoc que habentur. s. de ap. cum sit.

u Moderandum. sic. s. eo. li. de ap. legitima.

x Impedimento. sic. s. eo. li. de elec. q sic. c. cupientes. §. q si. et. c. cõmissa. §. i.

y Integraliter. ne pcedetia vel sequetia arrent articulu de quo pcedit. ff. quemadmodu test. ap. l. ij. §. dicz. et a capite ededa est ro. ff. de edem. l. argetari?. §. i. et. l. i. §. editiones. et. §. edere ñ videt et approbat h opinio Inn. q hoc qd h dr notabat. s. o fi. istru. ptigit i fi. et reprobat opi. bost. q ibi no. priu. s. q puilegiu erat legedu et exhibedu solu in illo casu de quo erat qd: na si totus tenor legeret posset lectio dare litigadi materia sic editio q est p mete ipsi? decreto ptigit. q dz vbis pferri: de vb. si. itelligeta. sz nõ stat huic: sz pme rõni: nec ita ex simplici lectura orit litigadi materia: sic ex trãscripto o plurib? dieb? et noctib? uidetes et plegetes adiuocati: litigia ide sumunt ibi: et lz vtraqz opinio satis heat eq tate: pma tm magis rone et illo textu fulcit: et ideo h approbat.

z Tradere. sed quare reus pbare compellit et edere propria instrumeta contra se: contra id. s. de pba. c. i. C. o edem. l. q accusare: dic q iste priuilegiatus siue agat siue excipiat: habet pbare: ex eo q o iure comuni intentio episcopi e fundata: et qd dicit de edictione: locu habet in priuata vel ppria scriptura: q quis vsurus non est porro i comuni vel ppria scriptura qua quis vsurus est locu nõ habet: quod dic vt no. in predicto. c. i. de proba. et. s. o fide istru. O. ppetuus. ff. de edem. l. i. §. editiones. et in cle. de vsur. ex grã di. in glo. vide qd ibi.

a Solumodo. quia non simul allegant priuilegiu et prescriptionem: de quo in se. §. tractabit.

b Canonicam. xl. annorum: vt. j. sequitur cum titulo: qd dic: vt. s. eo. lib. de prescrip. c. i. Jo. an.

c Ordinarijs. mirũ est quomodo ordinarij cognoscũt in cã sua: contra id. iii. q. iiij. c. i. C. ne qs in sua causa. in rubro et nigro. sol. ordinarius bñ cognoscit o cã ecclesie: lz nõ de ppria: qd dic vt no. ij. q. vij. si qs erga. de cle. male. c. i. et. j. de pe. romana. Item ordinarius dicit suã esse iurisdictione subditus hoc negat: et bene cognoscit: an sua sit iurisdictio. s. de rescrip. si: p lr'is. ff. de iudi. si qs ex aliena. Sed ad oem suspitione vitandã melius videtur id expediri p delegatos: vt sequit. s. de fo. cõpe. si quis pctra. et. ff. de iurisdi. om. iudi. l. pretor.

a Huiusmodi. canonica. s. nec potest subditus obedientiam prescribere cõtra prelatum: qd dic vt. s. de prescript. cum non liceat.

b Munitos. et sic allegans hec duo simul auditur: vt. s. de prescript. audiuis contra. e. ti. veniens. dic vt viri. j. de reg. iu. nullus pluribus.

c Per se. sine prescriptione.

a ¶ Predictis. s. i. ⁊. ij. rñso. b ¶ Annoꝝ. xl. quia minor nõ currit contra ecclesiam. xvi. q. iij. quas actiones. s. de prescrip. de quarta.

c ¶ Violenta. sic possidentes cum pañ debeant penam ergo nõ premium. j. eo. licet. s. eo. li. de preben. cum qui. xvi. q. i. legi.

d ¶ Precario. sic. s. de resti. spol. olim. i. lz. ii. ista sit iusta cã possidẽdi nõ dat tñ titulũ prescribẽdi: ne ille q̃ precario cõcessit ex libertate sua illiberalitatẽ recipet ꝗ̃ naturam contractus. ff. de preca. l. i.

e ¶ Turbent. hoc idem si solus priuilegium allegarent vt probatur in se. §. in prin.

f ¶ Cõi. xvi. q. vij. oẽs basilice.

g ¶ In eosdẽ. no. quãt⁹ fauor priuilegio debet est eteni priuilegiũ ex se fauorabile sz ꝑscriptis odiosa. s. de deci. tua. ⁊. c. ex pte ⁊ dixi de hoc. j. de re. iu. odia.

QPiscoporum. Primo põit q̃druplicẽ phibitõez. Scõo penã adijcit penis antiqs ibi: Qui vo. vo. hodie aggrauata ẽ pena: qõ dic vt ꝺ sepul. in cle. eos ⁊ in cle. ꝺ sen. excõ. ex frequẽtibus. Jo. an.

h ¶ Cõmuniti. de formis videbis. j. eo. ti. si papa.

i ¶ Interdictis. vide cle. ꝺ sen. excõ. c. i.

k ¶ Ordinarijs. sic. s. e. ti. cuz ⁊ plantare.

l ¶ Delegatis. delegati ergo interdicere possunt. ad idẽ. s. de offi. dele. c. i. ⁊. c. sanc. ij.

m ¶ Vel a iure. vt. s. e. li. ꝺ ele. vbi piculũ. §. ciuitas. ⁊. s. ꝺ cẽsi. ꝯꝯ. ⁊. j. de pe. felicis. in fi.

n ¶ Officia. celebrãs ꝑsente excõicato maiori excõicatiõe vl̃ interdicto nõ est irregularis. j. ꝺ sen. ex. is q. vbi de hoc: iterꝺuz tñ lz celebrare ꝑsentib⁹ interꝺcis qõ dic: vt. j. de sen. ex. c. vlti.

o ¶ Sepulturam. vide cle. de sepul. eos qui.

p ¶ A iure statutas. sic diuersa sunt narrata: sic diuerse prouisiones iuris si q̃ celebrãt in ciuitate castris vl̃ villis: nisi quãtũ eis a iure pmittit: cõpescant p ordinarios. s. eo. auctoritate si celebrãt i loco interꝺcõ vltra ꝯ a iure pmittit sciẽter sũt irregulares. j. ꝺ sen. ex. is q. sed si ꝑsentibus excõmunicatis celebrant secus: vt ibi. ⁊. s. dixi.

q ¶ Ingressuz. hoc aduerte. q̃ vt supra dixi: lz qdã ex istis nõ sint irregulares: tñ p ꝺere. istã sũt uicini irregularitati ꝗ hẽde. q̃ si post hmõi interꝺctũ i eccl'ia celebrauerint vt pri⁹ irregularitatẽ incurrũt: vt. j. ꝺ sen. ex. is cui. Scire debes q̃ qdã hãc decre. ⁊ ei⁹ penã dicũt locũ hẽre tãtũ i exẽptis: ⁊ p eis fak: q̃ multo maiori pena sunt digni qb⁹ cũ plurimũ honoris p iussiões ꝓncipũ est delatũ repiunt i crimine. C. de epi. ⁊ cle. ꝑsbyteri. Et ẽ canonizata. v. q. vl. ꝑsbyteri. vñ vicak hoc statutũ circa eos tñ ne priuilegioꝝ ꝑtertu flagitioꝝ crescat auctoritas. C. ꝺ ꝓuil. schola. l. ij. li. xii. sz ꝗriũ credo. s. hãc decre. ⁊ eius penã habere locũ etiã in nõ exemptis: p litteram que supra dicit: quãtũcũqz ⁊c. q. d. decre. ista q̃ vult etiã exemptos vedũ non exemptos hac constitutione ligari. ad idem. s. de preben. c. i. cũ si.

r ¶ Contempserint. sic. s. de imu. eccle. quoniam.

PEr exemptionem. Tria dicit ꝗ decre. satis patẽt. Scõa ibi: vex. Tertia ibi: si aũt: ⁊ emanauit ꝺclaratiue ad ea q̃ no. Innoc. ⁊ host. s. e. cũ capella. ⁊. c. recepim⁹. ⁊ fuit supra de exuaganti ino. q̃ incipiebat ad pperuã. Jo. an.

s ¶ Ipsa ecclesia. cũ altero ꝓm ea q̃ dixi. ꝓm ber. s. e. c. i. ⁊ subintelligit exẽpta: ⁊ bñ pz p hoc. c. q̃ decre. illã. s. e. li. de ꝑbẽ. ꝯuis. i. q̃ eximit ecclesiã cathedralẽ ne sub generali vocabulo ecclesiarum ciuitatis intelligatur exemisse oia etiã minora beneficia de ecclesia: vt ibi dixi.

t ¶ Non autem. subintelligitur exemptus ⁊c.

u ¶ Curã hz. vñ tales ꝑsbyteri habẽt istitui ab epis ⁊ intelligunt cẽ ppetui q̃ nequeũt absq̃ rõnabili cã: ⁊ tũc ab epis amoueri. s. e. li. de capel. mo. c. vno. ⁊ hoc casu ꝓpter hãc curã ⁊ ꝑplum si exẽptũ ꝑlatus exẽptus vadit ad synoduz epalẽ. s. eo. ad apostolice.

r ¶ Parochiani. sicut aliꝺ ẽ cler⁹ aliud ẽ ꝑplus. s. e. ex pte. i. ⁊. j. ꝺ sen. ex. si snia. i. rñ. sz huic. i. rñso vt ꝗdicere. s. ꝺ ꝓbo. sig. cũ cleri. vbi nolo ecclesie cathedralis intelligit solũ capl'm nõ inferiores clerici vel ꝓuersi: sed ibi de iuramẽto loquit: qõ stricte intelligit: nec extẽdit ad ea de qb⁹ ñ fuit cogitatũ. s. ꝺ iureiur. c. pe. iurisdictio añ rita pendet penes epz ⁊ capl'z q̃ nõ penes inferiores clericos intelligat ꝗ̃ iuramẽtũ ibi fm formã iuris cõis adidẽ. s. de iureiur. ad nostrã. iij. s. de ꝓbo. si. super quibusdam.

y ¶ Nõ autẽ ecclesia. bñ ergo dixit. Jo. ⁊ ber. qui no. s. ꝺ testa. registri. in gl. b rñdẽt q̃ si qd legatur canonicis nõ intelligitur legatuz ecclesie. p. l. ff. de re. du. l. ciuibus.

z ¶ Alii clerici. sz nũqd per hec erũt exẽpti ꝓuersi ⁊ oblati nõ clici. ar. q̃ sic. rii. q. i. duo. ꝗriũ credo p hoc. c. q̃ stricte sumit ꝓba priuilegiorũ exẽptiõis vt sonãt: ⁊ q̃ nõ repetit ꝺ ꝓuersis ⁊ oblatis: vt. s. i. respõso. qõ si voluisset intelligi exꝑsisset. s. de deci. ad audientiam ad idem. s. ꝺ elec. q̃ ex eo. Jo. an.

SI papa. Hic est optima ꝺere. i materia interpretandis priuilegiorum. Primo distinguẽs iter ꝓba narratiua ⁊ assertiua: ponit sex formas ꝓbꝝ ꝺ assertiua q̃ late sapiũt exẽptionẽ ⁊ ꝺ vltimis q̃tuor cõez sub dit. Scõa ibi: Et est idẽ ponit als octo ⁊ sic quatuordecim vsq̃z ibi: ñ sic. Et ibi q̃ dit tres formas p q̃s nõ dat exẽptio vsq̃z ibi. Nõlz vbi de formis alijs prestat Jo. an. Et ꝺ hoc no. p ino. ⁊ host. s. e. recepim⁹. ⁊ pbost. s. e. cũ capella. Jo. an.

⁊ ¶ Principalr. puta ipe trat lr'as plat⁹ sup reuocatiõe rei ecclesiastice male alienate: qb⁹ ꝺ̃ ꝓquest⁹ ẽ nobis. t. plat⁹ talis ecclesie nob ĩmediate subiecte q̃ pꝺecessor ei⁹ ⁊c. vñ talia ꝓba solem⁹ vocare narratiua ñ assertiua. vñ. j. seqt talia ꝓba narret: ad hoc bñ ꝓcor. iii. q. vi. hoc qppe. ⁊ qõ ibi no. i. i. glo.

2 ¶ Probata. ꝗ vl̃ qõ no. ber. s. de cẽsi. cũ oli. i. i. glo. vbi dicẽ stat publice scripture i q̃ ꝓtinet ꝺ finib⁹ eiꝰ tuũ: lz illa sit fcã ob aliꝺ: sz illꝺ hẽat locũ i ipa pbatiõe finiũ q̃ fit p ar. s. ꝺ pba. cũ cãm. ⁊ cui ius cõe nõ ẽ ꝗriũ: sz ꝗ ius cõe ẽ ꝗriũ: ⁊ seqrenk hoc casu plene pbatiões: ⁊ ideo secus.

x ¶ Asserat no. q̃ supra dixit narret. ergo ꝗ de assertiuis ibi de narratiuis: hodie plene pbant narratiue literarũ papalium si sunt de suo facto: ⁊ super his fundetur gratia vel ipsius

penas a iure statutas[p] ingressum[q] ecclesie sibi nouerint interdictum donec de transgressione huiusmodi ad arbitrium eius cuius sententiam cõtempserit[r] satisfecerint cõpetenter. ¶ Item.

¶ Primo ponit q̃ eximit ecclesia quid iporet. Scõo q̃ ipsius canonici. Tertio q̃ clerici. Et ista ordinate declarat in qualibet partiũ: affirmatiue ⁊ negatiue loquendo fm Jo. an. Et istud potest sufficere pro summario.

PEr exemptionem ecclesie cõcessam ipsa ecclesia[a] ⁊ ipsius monachi vel canonici clerici etiam ⁊ conuersi perpetuoqz oblati. non autem[t] ecclesie eiusdem presbyter: qui parochianorum curam[v] habet: quo ad ea que ad curam eandem pertinent: nec ipsi parochiani[x] etiam intelliguntur exempti.

¶ Ceruz si canonici alicuius ecclesie eximantur: ipsi soli canonici: non autem[y] ecclesia vel alii eius clerici[z] sunt exempti. ¶ Si autem clerici cuiusuis ecclesie eximantur: tunc tam canonici quam alii clerici eximuntur: non tamẽ ecclesia nisi aliud in exemptionis priuilegio exprimatur. ¶ Item.

¶ Formas priuilegiorum ponit hec decretalis ⁊ quarum quedam exemptionem conferunt quedam non. Jo. an.

SI papa in aliquo priuilegio: vel scriptura non facta principaliter[c] super donatione vel sententia exemptionis seu etiaz libertatis aliquam ecclesiam ad ius: ⁊ proprietatem romane ecclesie pertinere uel consimilia verba narret Non propter hoc illius ecclesie exemptio est probata[2]: nisi de libertate alter doceatur. ¶ Si autem ecclesie: vel monasterio exemptionis priuilegium concedendo: vel super ipsius exemptione sententiando: cum de ipsius exemptionis negocio ageretur: asserat[x] ipsam ecclesiam fore exemptaz: aut eam iuris Beati Petri existere: siue ad ius ⁊ proprietatem roma. eccle

intentio per cle. de pba. litteris. ⁊ vide qd ibi no. in glo. antepe.

a ¶ Ecclesie. s. de resti. in integ. c. ij. de arbi. cum tempore.

b ¶ Sine medio. s. e. cum olim.

c ¶ Debeat. optime. ꝛcor. s. e. in his. Et no. arguendũ a verbis. s. de deci. ad audientiã. de quo dic: vt no. xxij. q. v. humane. ⁊. s. de v. sig. ꝓpterea ler tñ nõ dz imponi vbis sed rebus. s. e. lib. de ele. cõmissa. ad fi.

d ¶ Et est idẽ. s. q̃ ecclesia debet plene iudicari ex empt. a.

e ¶ Libertate. s. eo. cum olim. ij.

f ¶ Indefinite. qz secus si post determinationez alicuius certe libertatis concesse: vt. j. §. idem.

g ¶ Collocaſ. in locis. n. exemptis hoc nõ pñt epi. xviij. q. ij. luminoso. s. e. lib. de offi. ordi. cum episcopus.

h ¶ Nõ existũt. ſz sũt priuilegiati: vt. j. de vb. si. veniens. i. fñ. recipiendo ergo illos in filios videſ illos recipe i amorez filiale: sicſ subdiacon⁹ ordinatus a papa ñ i exẽptionẽ ſz i bonorez itelligitur ordinat⁹ pnceps tñ eos quos i pñes eligit nõ vult alijs subijci: vt in auc. ꝓstõ q̃ ꝯ vign. col. vj. ⁊ si dominꝰ apõ acta notat fuũ suum filiuz: vꝯ ei libertatez concessisse. C. de lati. lib. toll. l. vna. §. sikiqz mõ. ſz ibi sibi soli fit pnudiciuz hic aũt fieret pnudiciuz ordinario cuius iurisdictioni pon⁹ est fauẽduz. s. e. cuz psone. ri. q. j. puenit. vbi ergo papa exprimit aliquos spãles subiectos: si ẽnt alij subiecti nõ essent spãles subiecti: ⁊ iõ illa ṽba exẽptionem faciũt: vt. s. pri. fñ. sed lz aliqs sit filiꝰ nõ sequit q̃ sit specialis subiectus: qz vniꝰ pãtis filius alteri potestati posset eẽ subiectus: ⁊ ideo aliud ꝯ aliud ibi: filiatio ergo amorez ⁊ pnilegiuz denotat: spãlis subiectio exceptionem.

i ¶ Cẽsum. nõ enim oẽs ecclesie exẽpte soluũt cẽsum nec oẽs q̃ cẽsuz soluũt sũt exẽpte. s. e. ti. recepimus vnde nõ ꝓbat hoc eẽ ⁊c. C. de pba. ad ꝓbationem. s. de of. dele. cũ ꝓcigat.

k ¶ Idez dicim⁹. s. q̃ nõ propter hoc exẽpta censebitur.

l ¶ Nõ possint. de quo dic vt. s. e. ne aliq. Jo.

m ¶ Subiecti. ergo no. q̃ vnũ ⁊ idẽ ṽbũ diuersificaſ fm adiũcta. ff. de ꝯhẽ. emp. l. q̃ sepe. §. neminẽ. ⁊. ff. de v. si. q venenũ. vñ si indefinite dicaſ q̃ ad iudiciũ pcepte libertatis soluat censum exempta dicit. vt. s. §. ⁊ ẽ idez si post certam libertatem: non propterea vltra id itelligiſ exẽpta vt hic: ⁊ est si. s. de dona. pastoralis.

Licet. Sũt quattuor victa per. §. distincta diffinẽtia totidez dubia circa pnilegiũ ⁊ ꝯ celebrãdo tẽpore interdicti. Do. ꝯclarat. no. p ber. Inno. ⁊ host. s. e. qz nõnullis. Jo. an.

n ¶ Existat. p spãle priuilegiũ ⁊ sic facit ad titulum.

o ¶ Exclusis. istud erat q̃ iducebat dubitationẽ p ci⁹ ꝯriuz q̃si a ꝯrio non excõicatos nec interdictos: ⁊ aliũde veniẽtes admittere poterãt ⁊ ar. a ꝯrio fortissimũ ẽ. s. de his q̃ fi. a pla cũ aptica. in fi. ſz hoc est vez: nisi illi super hoc sint pnilegiati: vt pz. qz ex quo locꝰ interdictꝰ ẽ: vꝯ oib⁹ interdcñ ibi audire diuina: nisi sup hoc sint pnilegiati. nec pnilegiũ vniꝰ alteri penitꝰ pdest: ad hoc. s. e. sane. ⁊ pterea añ hãc decre. I dubio erat tuti⁹ hoc tenere pp periculũ aiarꝫ ⁊ iõ aplectẽdũ erat de homi. ad audiẽtiã. de spõ. iuuenis ſz oppono q̃ ꝯ decre. est supflua: cũ hodie sine pnilegio cõpetat tpe interdicti talr celebrare de iure cõi: vt. j. de sen. ex. c. vl. põt dici qd iuris in ꝯcessione p pnilegiũ dcñ ẽ: idem in ꝯcessiõe p ius cõe: vt ibi: ⁊ iõ forte generalit dixit. s. ꝯcessuz: non vicẽs q̃lit: vl dic q̃ ẽt p pnilegiuz posset hꝯe locũ casus nr: ⁊ sub audi tus pme glosselle. pone. n. q̃ p. a pa interdicendo locũ vetuisset celebrari. etiã fm formam illi⁹ ꝯ cre. sepe. n. pp rebelliones delin quẽtium aggrauanſ pene: ⁊ postea concessisset aliqꝰ celebrare ibi fm formã illi⁹ decre. hẽm⁹ ergo hũc casuz dubitabilẽ ad litterã ꝯ istã decre. vidi olim fuari in ciuitate bon. tpe general. interdicti qz religiosi sic pnilegiati admittebãt forẽses ad diuina.

p ¶ Priuilegiati. vt sic accipiẽtes signũ crucis p subsidio terre sancte in hoc essent pnilegiati: vel quiuis alij.

q ¶ Persone. puta epõ regi comiti vel baroni.

r ¶ Premisso. s. ianuis clausis ⁊c.

s ¶ Domestici. intelligo nõ ob hanc cãm in fraudez sumpti vt. j. de ver. sig. c. vl.

t ¶ Admittũtur. ꝯcor. lcr. ff. de pca. l. cũ pcariũ. ij. vbi si qs pcario rogauit vt i fũdo morari liceat ⁊ de suis quoqz ꝯcessuz vꝯ ad idẽ. ff. de vsu. ⁊ ha. l. ij. §. j. ⁊ l. se. ⁊. ff. de ver. ob. l. si stipulat⁹ fuero. illud aut illõ. ad idẽ. C. de aduo. diuer. iu. l. restituẽde. vbi dicit ꝯcessum pmanꝰ: intelligi ꝯcessum ⁊ his qui sub eis sunt: ad idem. ff. de condi. et demon. l. municipibus.

v ¶ Nõ debent. ⁊ ẽ rõ diuersitatis: qz i pmo casu ais pnilegiuz cẽ posset iutile q̃ cẽ nõ dz. s. e. in his. ſz i hoc ꝯo casu ꝯuẽt⁹ põt sine familiarib⁹ p se celebraſ diuina: ⁊ iõ pnilegiũ ẽ restrigendũ. s. e. vt pnilegia. vsus fi. qd dices si i cõuentu ñ sint nisi tres ⁊ duo sint infirmi: nunqd tertiꝰ posset celebraſ cũ familiari. no. host. i pdicta decre. q̃ nõnull. q̃ sic: ne inutile sit pnilegiũ ad instar eius qd dicitur de singulari psona. s. §. pr.

x ¶ Cã. ad idẽ. s. e. q̃ nõnull. in fi. iterdũ lz tales admittanſ ad auditionem diuinorũ tñ pbibẽtur appropinq̃re altari. j. de senten. ex. c. vl. §. pe.

Quoniam. ¶ Primo premittit cõstõnis cãm. Secũdo cõcedit epis pnilegium altaris. viatici. Do.

y ¶ Absentare. ⁊ si hoc faciunt pp vtilitatẽ ecclesie cẽsenſ eẽ pẽsentes. s. de clerl. nõ resi. ex pte. pegrinari tamẽ ad loca remota nõ dz eps sine licẽtia pape. de conse. di. v. nõ opz. ij. s. de uo. ⁊ vo. redẽ. magne.

z ¶ Cõmode. ⁊ sic dicũſ tũc nõ posse. xxij. q. ij. faciat. ff. de v. si. l. nepos. pculo.

a ¶ Nõ decet. ispiciẽdũ ergo ẽ in ꝯcessiõe pnilegij qd deceat. ad idẽ. s. e. li. ꝯ elec. cũ nõ deceat. cũ suis cõcor. ¶ Indulgem⁹. ista ẽ igiſ iuris idulgẽtia q̃ hñt epi aliã hẽs. s. e. q̃ nõnull. aliã. s. de pe. ⁊ re. c. vl. aliã. s. e. li. ꝯ of. dele. c. ij. aliaz de sen. ex. qz piculosuz. aliã. s. ꝯ iura. calũ. c. fi. adde aliã p cle. de cele. mis. signũ cãdẽ idulgẽtiã habẽt pdicatores miores: vt. s. e. in his. ⁊ ista idulgentia pñt vti epi absqz diocesanorũ vl pochialiũ psbyterorũ lñia: absqz tñ pochial pnudicio vt ibi dr. cũ isto aũt altari viatico poterit eps ponere vadẽs ad curiaz ꝯ mãe ãte cãpanã dici dicere vl facere dici missaz ⁊ pgere vias suas: ⁊ sic nõ ipedieſ i dicta qõ fieret si haberet necesse expectaſ diẽ ⁊ horã solitã ⁊ opportunitatẽ. ecclesie.

x ¶ Transgressione. lz enim possint celebrare in loco interdicto. non tamen alta

xerim⁹ designandos: p hoc tñ alijs exẽptionũ si reperiãtur: seu aliaruz libertatũ modis vel eorũ affectib⁹ nolum⁹ aliq̃ten⁹ ꝯrogari. I Dez.

¶ Priuilegiati vt tpe iterdicti celebrare possint diuina clausis ecclesijs alios ẽt extraneos admittere ñ possunt: ⁊ si fuerit singularis psõa sup hoc priuilegiata familiares suos admitti: secꝰ in familia ꝯuentus taliter priuilegiati hoc priuilegio ñ gaudet ille cuiꝰ culpa ponitur interdictum. h. d. Do.

Licet vobis cõcessum existat vt iterdicti tpe ianuis clausis excõicatis ⁊ iterdictis exclusis voce submissa diuina celebrare possitis ad ea tñ aliquos ẽt si aliũde venerint: nisi sup hoc priuilegiati existant: recipere nulla rõne debetis.

¶ Cũ cõcediſ singulari psone vt mõ pmisso tpe iterdicti celebrare valeat vel audire diuina: eiꝰ familiares domestici ad audiendum cũ ea ⁊ celebrandũ sibi diuinũ officiũ licite admittũt. ¶ Nõ sic aũt in familiaribus alicui⁹ cõuẽt⁹ seu collegij cẽsendũ: illi enim nisi priuilegiati fuerint admitti nõ dñt. ¶ Hmõi quoqz ꝯcessiõe gaudere nõ põtis cuius cã seu culpa dolo vl fraude fuit snia interdicti plata: seu q̃ ad petrandũ delictũ: cuius occasione lata extitit: prebuit consilium auxilium vel fauorem. I Dem.

¶ Episcopi cum altari viatico celebrare possunt: ⁊ sibi faceſ celebrari ita tamen q̃ non violent interdictum. h. d. Jo. an.

Quoniam episcopi eorũq̃z superiores se habẽt diuersis ex causis a suis ecclesijs ⁊ diocesibus absentare frequẽter: nec semp pñt cõmode ad ecclesias accedẽ p missa celebrãda vel audienda in ipsis sine qua eos trãsire nõ decet absqz cã rõnabili vllã diẽ: pñti cõstitutõe dulgemus eisdẽ: vt altare possint hẽre viaticũ ⁊ in eo celebrare ac facere celebrari vbicũqz absqz interdicti trãsgressiõe illis pmittiſ cele-

z ¶ Cõmode. ⁊ sic dicũſ tũc nõ posse. xxij. q. ij. faciat. ff. de v. si. l. nepos. pculo.

a ¶ Nõ decet. ispiciẽdũ ergo ẽ in ꝯcessiõe pnilegij qd deceat. ad idẽ. s. e. li. ꝯ elec. cũ nõ deceat. cũ suis cõcor. ¶ Indulgem⁹. ista ẽ igiſ iuris idulgẽtia q̃ hñt epi aliã hẽs. s. e. q̃ nõnull. aliã. s. de pe. ⁊ re. c. vl. aliã. s. e. li. ꝯ of. dele. c. ij. aliaz de sen. ex. qz piculosuz. aliã. s. ꝯ iura. calũ. c. fi. adde aliã p cle. de cele. mis. signũ cãdẽ idulgẽtiã habẽt pdicatores miores: vt. s. e. in his. ⁊ ista idulgentia pñt vti epi absqz diocesanorũ vl pochialiũ psbyterorũ lñia: absqz tñ pochial pnudicio vt ibi dr. cũ isto aũt altari viatico poterit eps ponere vadẽs ad curiaz ꝯ mãe ãte cãpanã dici dicere vl facere dici missaz ⁊ pgere vias suas: ⁊ sic nõ ipedieſ i dicta qõ fieret si haberet necesse expectaſ diẽ ⁊ horã solitã ⁊ opportunitatẽ. ecclesie.

voce ⁊ admissis interdictis: ⁊ Iterdictū violādo. ʒ. eo. ꝙ nōnullis.
Et si. Prio ponit ꝓhibitiōis cām. Scdo ibi: vt tñ. ꝓhibitionē. Ter
tio ibi: illi āt cū moderati tpis adiūctōe īfligit penā. Do. Et sic ꝯstrue ⁊
si. i. ꝗuis pignoratiões sint iure ciuili ꝓhibite tāquā graues legib⁹ ⁊ ꝯtre natura
li eqtati: q̃s vulgaris elocutio noīat repsalias qb⁹ ali⁹ ꝓ alio ꝑgrauaꝶ vt tñ ⁊c.

a Elocutio. itelligas quorun
dā locoꝝ. ⁊ no. ꝯsiderandū q̄li
ter vulg⁹ loq̄tur. ff. de fun. in.
⁊ istru. le. l. cū de laniōis. §. asi
nā. ʒ. e. li. de re. eccle. non alie.
hoc consultissimo. ⁊. ʒ. de spō.
ex litteris. i.
b Pregrauaꝶ. qō eē ñ dꝫ. ʒ.
de his q̄ fi. a ma. par. ca. q̄suit
C. de inof. te. si qs suo. ĩ. de re.
iu. ñ dꝫ. cū suis cōcor. nō ob. ꝙ
hr̄s bonoꝝ possessor cōuenit ꝓ
defūcto: q2 eadē psona cēsetur.
idē ĩ successore ad pdecessorē. ʒ.
de sol. c. i. C. si cer. peta. l. i. nec
ob. ꝺ fideiussore q rōe sue obli
gatiōis ꝯuenit: tñ ꝯueniꝶ fua
to tenore illi⁹ auē. C. de fideius.
auē. presente. ⁊ qō no. ʒ. de fide
ius. c. ij. ĩ. i. gl. sꝫ q̄rebat h gar.
an cōdēnato debitore intelligaꝶ
ꝯdēnat⁹ fideiussor. so. aut est fi
deiussor ꝯtr⁹ aut iudicij. In ꝯ
ctu ꝯdēnato debitore ñ itelligiꝶ
ꝯdēnatus fideiussor ꝯtr⁹: sꝫ agē
dū erit cū eo actione ex stipulatu
ff. de fideius. grece. §. si cū fide
iussoꝶ. ibi. n. dꝶ ꝙ agaꝶ cū vtris
qꝫ. si. n. cōdēnato debitore ꝯdē
nareꝶ ⁊ fideiussor: ad qd adereꝶ
cū fideiussore: si ꝟo fideiussor q
īteruenit in iudicio si tñ ꝓmisit
reū in iudicio sisti. ꝯdēnato reo
absoluiꝶ fideiussor: q2 iaꝫ adiple
uit qō ꝓmisit: videlꝫ q2 feē reuꝫ
iudicio stare. ff. ꝺ fideius. grece
§. i. si autē iudicatū solui ꝓmi
sit: ꝯdēnato reo cōdēnaꝶ ⁊ fide
iussor ꝑ ꝯsequēs. ff. iud. sol. l. i.
⁊ ē idē dicēdū si toti⁹ cāe fideius
sor ē accept⁹: vt ĩ pdicto. §. ff. de
fideius. grece. §. i. ad fi. §. Itē q̄
rebat ipe guil. qō si cleric⁹ ꝑnci
palis debitor cui⁹ occasiōe rep
salie sunt ꝯcesse capt⁹ ē: an hēat
h decre. locū: dicunt qdā penaꝫ
isti⁹ ꝺcre. locū ñ hr̄e: tñ q2 h idē
grauaꝶ ꝑ seipso: tuꝫ q2 ꝯstō pe
nalis ē restringēda: ad hoc. ʒ.
eo. li. de elec. statutum.
c Legib⁹. C. ne vx. pro ma. ꝑ
to. ne fil. pro pa. ꝑ totū. ⁊. C. vt
nullus ex vica. ꝑ alie. vica. demo. l. i. est eniꝫ sancti⁹ nocētē ĩpunituꝫ relinq̄re q̄ꝫ i
nocētē ꝯdēnare. ff. de pe. absentē. hñ est tñ interdū repire ꝙ lege ꝑmittēte puniꝶ
aliqs sine culpa. sed non sine cā: qō dic: vt. ĩ. de reg. iur. sine culpa.
d Naturali. ꝯcor. igiꝶ h eqtas naturaꝶ rigori q̄ ē ꝙ alter alterius odio ñ gra
ueꝶ ⁊ ꝙ qs nō locupleteꝶ cū alteri⁹ iactura. ĩ. ꝺ re. iur. ñ dꝫ. ⁊. c. locupletari. ⁊ qō
qs alteri ñ faciat ⁊c. i. di. i pñ. ʒ. de ma. ⁊ obe. dilecti. iterdū tñ discrepāt. ʒ. e. li. ꝺ
re. p. c. vno. cū suis ꝯcor. e Ecclesiasticis. clericis teplarijs hospitalarijs
ꝯuersis ⁊ deo deuotis. xij. q. i. duo. ʒ. de sen. ex. pochian⁹. ʒ. e. lib. de elec. sciant.
f Spāli⁹ ihibenꝶ. tolle qō ē. ĩ. ꝑsenti. decre. districti⁹ ihibem⁹. ⁊ redeas. ʒ. eas cō
cedi ⁊c. solet. n. plus timeri qō spāꝶr ⁊c. xxij. di. q̄ꝫq̄ꝫ. ⁊. ʒ. de here. si aduersus.
g Cōcedi. pro credito clerici vni⁹ dioc. ꝯ clericos alteri⁹ dio. i q̄ sit debitor ꝯsti
tut⁹ seu ꝑ credito alicui⁹ laici vni⁹ dio. ꝯ laicos ⁊ clericos alteri⁹ dio. ꝙ grauius es
set. dicunt tñ doctores ꝙ. c. illud. xxiij. q. ij. dn̄s nō eē correctū: tūc. s. qñ dn̄s vel ci
uitas reqsiti nō vult iusticiā facere: ita tñ ꝙ ad clericos nō extendanꝶ.
h Abusum. q2 cōtra libertatē ecclesiasticaꝫ. ʒ. de iureiur. c. i.
i Extendi. facit differētiā iter cōcedi ⁊ extendi: q2 ciuitas vel supior dicitur cōce
dere: ille cui ꝯceduꝶ diciꝶ extendere: puta q2 ciuitas bonoñ. dedit repsalias cui
suo ꝯtra florentinos quas ille extendit contra clericos.
k Districtius. i. vel ꝓpue q̄ꝫ. s. ꝑ ciuilem constitutioneꝫ inhibitum esset.
l Presumptionē. i. concessionem vel extensionem represaliarum.
m Mensem. quot dies hr̄e debeat mēsis: dixi. ʒ. e. li. de elec. q̄ꝫ sit. qd si infra
menseꝫ istū ꝯcessuꝫ fuit ad actū: q2 fuit psona ecclesiastica ꝓ alia pignorata: nūqd
hēbit locū h pena ifra mēsem: dic ꝑm gar. ꝙ i statū ꝑstinū reuocādū erit ifra mē
sem. ĩ. de sen. ex. qcūqꝫ. vel ꝑm guil. reuocatio reitegra fieri dꝫ anteq̄ꝫ ꝓcedaꝶ ad
actū. alias locum hꝫ pena. ar. ff. mā. si mādasset. ff. ad mace. si tñ. ⁊. l. filius. ʒ.

brare vel audiri diuina.

Rubrica De iniurijs ⁊ damno dato.

G Reg. ix. i gene. ꝯcilio lugdun̄.

Represalie ꝯtra psōas ecclesiasticas ꝯcedi: vel ꝯcesse nō debēt extendi: ꝯtrafacientes nisi reuocēt infra mēsem singulares sūt excōicati vniuersitates interdicte Joā. and.

Et si pignoratiões quas vulgaris elocutio[a] represalias noiat: i qb⁹ alius pro alio ꝑgrauaꝶ[b]: tāq̄ꝫ graues legibus[c] ⁊ eqtati naturali[d] contrarie ciuili sint cōstitutione ꝓhibite. At tñ earū prohibitio i psonis ecclesiasticis[e] tanto āpli⁹ timeaꝶ: q̄to i illis spāli⁹[f] inhibenꝶ: eas cōcedi[g] cōtra psonas pdictas seu bona ipsorū: aut q̄ꝫtūcūqꝫ generaꝶr ꝑtextu cuiussuis consuetudis quā poti⁹ reputamus abusum[h] forte cōcessas ad illas extēdi[i] ꝑsenti ꝺcreto districti⁹[k] ihibem⁹. Illi āt q cōtrafecerint aduersus personas easdē pignorātes seu repsalias cōcedēdo vel extendendo ad eas nisi ꝑsumptionē[l] hmōi reuocauerint a cōcessiōis uel extēsiōis tpe ifra mēseꝫ[m] si psone singulares fuerit sniaꝫ excōicatōis icurrāt: si vero vniuersitas: ecclesiastico subiaceat iterdcō

Rubrica De penis.

Innocētius. iiij.

De veteri iure poterit archiepiscop⁹ cū i ꝓuicia sua iurisditionem suā exeqꝶ punire notorios iuriantes sibi nūcijs ⁊ familie sue si per id sua iurisditio ipediꝶ: als ñ nisi ꝯsuetudo āpli⁹ tribuat: sꝫ hodie tales iniurias tūc pñit etiam si iurisditionē non impediant. h. d.

Romana ecclesia ⁊ infra. Iꝫ[n] aūt remen̄. archiepō suā ꝓuinciam visitanti[o] eos qui tunc sibi vel sue familie aut alijs[p] quos propter hoc p eādē ꝓuiciā dirigit ⁊ ēt qñ cōciliū ꝯuocat eos q nūcijs suis quos pro illo[q] ul' alias ꝑ ꝓuiciā ipā sua debita[r] iurisditiōe vtēdo transmittit iuriari ꝑsumūt: si hac occasione sua in his ipediaꝶ iurisditio: pro iniuria hmōi dūmō existat notoria, ꝓpria auctoritate punire[s]: nisi āplius eis de remēsis ecclie ꝯsuetudie ꝯpetere dignoscaꝶ. Sibi ēt ⁊ metropolitanis alijs[t] i suis ꝓuincijs dū sic i illis iurisditionem exercent: puniendi manifestas ⁊[v] notorias offensas tūc eisdeꝫ illatas vl' suis ēt si exide[x] ipediri iurisditionem hmōi nō cōtingat: libera sit de nr̄a speciali concessione facultas.

Bonifacius. viii. bitereñ. epō.

Docet hec decre. qb⁹ assistentibus fieri debeat degradatio: qbus vestibus ornamentis libris ⁊ istris in degradatione fiat hec expoliatio: ⁊ quibus verbis vtatur ipse degradans. h. d. Jo. an.

Degradatio q̄liter fieri debeat a nobis tua fraternitas req̄siuit sup quo tibi taliter respondemus ꝙ verbalis ꝺgradatio seu depositio ab ordinibus vel gradib⁹ ecclesiasticis est a ꝓprio epō sibi assistente i ꝺgradatione clericorū in sacris ꝯstitutoꝝ ordib⁹ certo epōruꝫ numero diffinito cāonib⁹[y] faciēda q̄ꝫq̄ꝫ ꝓpi epi snia sine alioꝝ epōrū pñtia[z] sufficiat i degradatione eoꝝ qui dūtaxat miores ordies receperūt. Actualis vero siue solēnis celestis militie militis. i. clerici[τ] degradatio: cum ad eam fuerit procedēdū: fiet vt exauctorizatio ei⁹: q

de rescrip. ex pte decani. sꝫ si añ istā ꝯstōnē ꝯcesse erāt vel extense repsalie
ꝯ clericos nō hꝫ locū pena: q2 ꝯstō futura respicit. ʒ. de ꝯsti. c. vlti. non ta
men amplius vtetur illis nec eas extendet: alias hui⁹ ꝯstōnis pena locum
habebit que est late snie: vt patet ex verbo subiaceat.
Romana. Primo cum duplici modificatione declarat ius ve
tus ⁊ executioneꝫ subdit.
Secūdo ibi: sibi etiam il
lud ꝓrogat: sꝫam mode
rationeꝫ tollens ⁊ forsan
tertiā reperans. Et dice
bat hosti. ꝙ h erat vnuꝫ
mirādū ꝙ ꝑmū decretū
statiꝫ corrigiꝶ ꝑ scōm de.
n Licet. i. licitum est.
o Visitanti. qō singuꝶ
āniis faceꝶ pōt fuata for
ma decre. ʒ. e. li. de cēs.
romana, etiaꝫ si epi non
sint negligentes. e. ti. c.
vlti. ⁊ tolle h qō ē ifra ꝑ
pria auctoritate punire
eos qui tunc ⁊c.
p Alijs. qbuscūqꝫ etiā
si de familia sua nō sint.
q Illo. transmittit. qō
est infra.
r Debita. qō dic: vt
no. ix. q. iij. c. ij. ʒ. de of.
ordi. pastoralis.
s Punire. ⁊ sic est iu
dex i ca sua: ad idē. xxiij.
q. iiij. guilisarius: sed ꝯ:
nemo sibi vel suis ius di
cere dꝫ. C. ne qs in sua cā
l. vna. xxiij. q. iiij. inter q̄
relas: ⁊. q. v. de occiden
dis. ⁊. iiij. q. iiij. c. i. de
hoc. vide. ij. q. vij. si qs
ergo. ʒ. de cleri. maledi.
c. i. Dixit h ber. ꝙ si in
iuria illata plato ipꝫ tñ
ꝯtingit: nō pōt aliqueꝫ ꝑ
iniuria illa punire: si ꝟo
tangit ecclesiā vel publi
cā vtilitatē pōt iniurian
tes punire: imo nec taleꝫ
iniuriam remittere possꝫ
xxiij. dist. salonitane. ad
istar filijfamilias q pōt
remittere iniuriaꝫ sibi fa
ctā ĩqnātū ipm tāgit: sꝫ ñ
ĩq̄ātum pr̄em. ff. de in
iur. l. i. §. vsqꝫ adeo. iniu
riā igiꝶ sibi vl' suis illatā
ꝑ quā ei⁹ iurisditio ipedi
tur. poterit punire archi
epūs si notoria fuerit: als
nō de veteri iure: nisi cōsuetudo āplius tribueret: puta ꝙ ēt nō notorias ⁊
eas q iurisditionē ñ ipediret pūire possent: ꝯsuetudo. n. iurisditionē tribuit
. ʒ. de fo. cō. cū ꝯtigat. sꝫ mō ĩno. iurisditionē ipsoꝝ ꝓrogādo huius decr.
bñficio ꝯcedit ꝙ tales iniurias ēt si iurisditionē ñ ipediant punire possint.
t Alijs. ad idē. ʒ. e. li. de of. or. c. i in fi. v Et. p. i. vl'ꝫm alios ꝑ
prie. vt. s. etiā manifestos ꝑ publicā famā. extra de accu. q̄liter. ij. punire
possint. x Exinde. i. ex iniurijs supradictis.
Degradatio Duo facit ꝑncipaliꝶ. In ꝑma ꝯsultatō. In scōa risio
ibi: sup quo. Et h duo facit. ꝑmo tractat ꝺ ꝟbali. Secūdo de actuali
ibi: Actuaꝶ. Iteꝝ scōa duo faē. Primo dās sie pōit formā subtractiōis
īsigniū. Scōo formā ꝟboꝝ ibi. Poterit aūt: ⁊ ꝺterminat no. in spe. ꝺ ac
cu. §. ꝑo loco ꝟ. ⁊ no. ⁊ ꝟ. se. ⁊. §. q̄rto loco ꝑ totū. §. ⁊ ꝑ fran. ꝟcl. ʒ. e. li. ꝺ
re iudi. ad apsice sumpta occasione ꝺ depositione ipatoris de qua ibi: Jo.
an. Nñ sciebamus q̄liter cleric⁹ degradat⁹ tradēdus erat curie seculari. ʒ.
de ꝟb. si. nouim⁹. sꝫ pri⁹ erat sciēdū q̄liter deberet degradari.
y Canonib⁹. xv. q. vii. felix. ⁊. §. si aūt. ⁊. c. se. adiūget. n. sibi epūs in cā ꝑ
sbyteri sex epōs. in cā diaconi tres vt ibi: ⁊ dicamus. ꝙ codeꝫ iure censebiꝶ
subdiacon⁹. ʒ. de ser. non ordinā. miramur. ⁊ hec vera ꝑterquā i casu. ʒ.
e. libro. ꝺ here. c. i. ⁊ sic verū est dicere: ꝙ spiritualia facili⁹ cōstruantur. q̄
destruanꝶ: q2 solus epūs dat ordinē. quē solus tollere nō pōt. xv. q. vij. epi
scopus solus. ʒ. de trāsla. inter corporalia.
z Pñtia. reqriꝶ tamē pñtia capli. sui. ʒ. de accu. qualiter. ij. ꝺ excel. pre
la. c. i. xv. q. vij. epūs nullus: nisi de ꝯsue. sine episcopis hoc facere possꝫ. ʒ.
eo. li. de ꝯsue. c. iij.
τ Et clerici. ʒ. de clerico egro. c. i. Jo. an.